

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: استاد خواستم نظر شما را در مورد این متن بدانم و اگر توضیحی روشنگرانه تر داشته باشید بسیار مسرور می شوم. ممنون. زمانی که انسان دعا یا توبه می کند، در اصل خداوند به او نظر کرده و ظرفیتی را در شخص دیده که تمایل به برگشت شخص یا بسط وجود او دارد، حال آن شخص می تواند این نظر را ارج نهد یا نه. اگر جامعه و حال و روز یک ملت را مثل یک شخص در نظر بگیریم، که نقطه اوج صعود و نزول آن را فقط خدا می داند، بنابر این با نیل به هر کدام از این دو، نظری به جامعه جهت برگشت یا بسط بیشتر به آن می اندازد که بسته به پذیرش آن جامعه اگر رفتار جامعه تغییر کند شامل سنت (تغییری در حال جامعه ایجاد نشود مگر اینکه خودشان تغییر کنند) می شوند. در اینجا آن نقطه ای که شاید بتوان نامش را نقطه عطف گذاشت، آنجایی است که این کالبد جامعه برای دمیدن روح برگشت و توبه آماده می شود که چون تقدیر و ظرفیت هر موجودی را خالق او فقط می داند پس فقط خداست که زمان ظهور را می داند. شاید امروز تک تک کجی ها و ناهنجاری ها و مشکلات دنیا را که هر کسی می تواند لیست بلند بالایی را از آن برشمرد، باید بنده آنها را ببینم و تکلیف خودم را با آنها روشن کنم تا آن ظرفیت ظهور ایجاد شود، و اینکه آیا می شود جامعه از این بدتر شود یا نه خدا فقط می داند. ۲. سوال از خدمتتان اینکه سوال کلی را در ذهن دارم که بطور مثال در مورد قنات آن را می پرسم، استاد عزیز مثلا در قدیم با آن جمعیت کم شاید می توانستند با قنات و... جوابگوی آب آن جمعیت باشند اما الان با این جمعیت نیازمند چیزهایی قوی تر از قنات و... هستیم، حال در مورد خوراک و پوشاک و حمل و نقل و... هم همینطور، خب این نحوه جوابگویی به سبک غربی هم که مورد قبول نیست حال آیا ما اگر بر اصالتهای انقلابی خود پایبند می ماندیم، آن روحی که بر جامعه حاکم می شد می توانست ابزار متناسب این جمعیت را که غیر آنچه الان هست بسازد، همان روحی که شما در گفتارتان می فرمایید که باید بیاید و ظهور کند، همان چیزی که شیفتگان غرب آن را وهمی و باورمندان به انقلاب و اسلام کلیتی از آن را در حد اینکه این حال امروز نباید باشد می دانند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! ما باید ظرفیت های جهان را از یک طرف و انسانها را از طرف دیگر بشناسیم و در این زمان که زمان آخرالزمانی تاریخ است، به فکر جوابگویی به ابعاد متعالی و وسیع انسانها باشیم و موضوع دانش بنیان در امور، امر بسیار مهمی می باشد از آن جهت که با نظم و دقت

و اندیشه زندگی را از یک طرف وسعت دهیم و از طرف دیگر عالمانه عمل کنیم. در مزار مبارک جناب شیخ بهایی به رفقا عرض شد معنای حقیقی شخصیت انسانهای دانش بنیان را می‌توان در جناب شیخ بهائی ملاحظه کرد که چگونه ریاضیات و معماری و حکمت و عرفان را در خود جمع نمود و حاصل کار او آن نوع بناها و آن نوع تنظیم شبکه های آبرسانی در شهر اصفهان بود. موفق باشید